

### **Flickan hon säger jag är ingenting**

Ännu är förlorad, hur länge står jag ut med mig själv?

Alla bara vänder ryggen till.

Så fort man försöker tala om vad som föregår inom en.

Så försvinner dom, fel tolkar allt.

Och innan man hinner förklara så har dom lämnat en med ett stort svart hål.

Och rakbladen trycker mot mina armar.

Sakta försvinner jag från denna världen.

Sakta lämnar jag de som inte längre behöver mig.

Jag tänker inte skylla på någon, allt var mitt fel.

Det är det alltid, men inget jag kommer att ångra.

Alla gör misstag, men de som gör dom största

Är dom som inte förlåter.

När de ser mig falla längre.

När de ser att jag söker efter hjälp.

Så springer de fortare än vinden under en storm.

Och allt inom mig rivs sönder.

Allt jag någonsin var/är finns inte mera nu.

Det är upp till mig, hur jag vill leva eller dö.

Om jag vill såra genom att leva

Eller få folk att skratta genom att ta mitt liv.

Det gör så ont.

Men jag är tvungen, sanningen svider så jävligt.

Förlåt, men jag vill bara vara som alla andra.

Men jag har inget här att göra.

Inget att längre visa världen.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SocialPsychoFreak med Poeter.se id #5168 innehar upphovsrätten